

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114226935
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114226935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31575951, p r o t i žalovanému: Y. X., O.. XX.XX.XXXX, P. V. P., XX. O. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou W. D., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, o zaplatenie 110,15 Eur a prísl. takto

r o z h o d o l :

Žalobu z a m i e t a.

Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 6.10.2014 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 102,87 Eur s úrokom vo výške 28% p.a. od 2.10.2014 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o bežnom účte uzavretej dňa 3.10.2005.

Žalovaný sa zdržiava na neznámom mieste, preto mu bol v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený pre toto konanie opatrovník, ktorý sa k žalobe nevyjadril, aj keď táto mu bola doručená dňa 29.5.2015.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd s poukazom na § 115 a ods. 2 O.s.p. vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 3.10.2005, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu, listom o odstúpení od zmluvy zo dňa 19.6.2014, výpisom z účtu žalovaného, sadzovníkom poplatkov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 3.10.2005 bola uzavretá medzi účastníkmi zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalovaný si zriadil u žalobcu osobný účet a používal jeho platobnú kartu. Z tejto zmluvy vyplýva, že nebolo dohodnuté povolené prečerpanie na účte.

Napriek nepovolenému prečerpaniu peňažných prostriedkov na osobnom účte žalovanému vznikol debetný zostatok, ktorý žalobcovi neuhradil a preto listom zo dňa 19.6.2014 žalobca od príslušnej zmluvy

odstúpil. V tomto liste uviedol, že dôvodom bol vykázaný debetný zostatok na účte žalovaného ku dňu 2.2.2014 vo výške 85,24 Eur.

Podľa všeobecných obchodných podmienok žalobcu (ďalej len „VOP“) v časti 3.4, ktorá sa týka zmluvy o bežnom účte jedným zo spôsobov zrušenia bežného účtu bolo upravené aj odstúpenie v bode 3.11.5. V zmysle citovaného bodu banka môže odstúpiť od zmluvy o bežnom účte aj v prípade, ak klient podstatne poruší zmluvné povinnosti alebo povinnosti ustanovené platnými právnymi predpismi. Odstúpenie musí byť odôvodnené. Zmluva o bežnom účte zanikne ku dňu doručenia odstúpenia. Za podstatné porušenie zmluvných povinností sa považuje aj to, ak bežný účet je v nepovolenom prečerpaní a klient v lehote stanovenej bankou nepovolené prečerpanie nevyrovnal (písm. b/).

Doručovanie v spomínaných VOP je upravené v časti 19.8 a podľa tohto článku písomnosť banky adresovaná klientovi sa považuje za doručení tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku.

Žalobca pritom doložil poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že list o odstúpení od zmluvy zasielal žalovanému poštou dňa 13.6.2014. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 9.4.2015 (č.l. 31) uviedol, že odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 3.7.2014.

Ako vyplýva z výpisu účtu žalovaného (č.l. 49) za obdobie od 1.1.2014 do 3.7.2014 na účte je vykázaný debetný zostatok vo výške 102,87 Eur. Tento predstavuje rôzne poplatky (za vedenie účtu, za internet banking, za vedenie exekúcie, za upomienky) a úroky.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Zároveň však zmluvu uzavretú medzi účastníkmi je potrebné považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade od 25.11.2004 do 31.3.2006). Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Z.z. na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Vo vysvetlivkách k citovanému ustanoveniu § 23a ods. 2 aký predpis sa má použiť, je odkaz na § 52 až 60 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V danom prípade súd považoval za dôležitú skutočnosť, že žalobca odstúpil od zmluvy (v súlade s VOP) listom zo dňa 19.6.2014.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali, že všetky spotrebiteľské zmluvy vrátane tých, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka majú občianskoprávny charakter. Ak by z pôsobnosti § 54 ods. 1 OZ mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ sleduje vylúčenie dopadu nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti následku, ktorý dopadá na spotrebiteľa podľa „tohto“ zákona, pričom je logické, že zákonodarca tým rozumel Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva (teda aj odstúpenie od zmluvy) sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo, ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Napokon nejasnosti v tomto smere už odstránil zákon č. 102/2014 Z.z., ktorý doplnil § 52 ods. 2 OZ o nasledovnú vetu: „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“. Keďže k tomuto ustanoveniu neexistuje prechodné ustanovenie, je potrebné ho aplikovať od účinnosti spomínaného zákona aj na skôr vzniknuté právne vzťahy. Tento právny záver totiž vyslovil Najvyšší súd v rozhodnutí 3 Mcdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015.

Vychádzajúc z občianskoprávneho charakteru spotrebiteľskej zmluvy a skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, ako aj s poukazom na § 52 ods. 2 OZ sa preto pre posúdenie odstúpenia od zmluvy aplikuje Občiansky zákonník. Je náležité a plné v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa ak sa pre spotrebiteľské vzťahy aplikuje občianske právo a nie podnikateľské právo. Je potrebné vychádzať aj z toho, že zmluvu a VOP koncipoval len žalobca, ktorý sa navyše sám rozhodol pre odstúpenie od zmluvy aj keď mohol použiť iné právne inštitúty. Súd dodáva, že k totožnému právnemu záveru o účinkoch odstúpenia od zmluvy o bežnom účte a to aj v sporoch týkajúcich sa toho istého žalobcu, teda Prima banky Slovensko a.s. dospel Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2013 zo dňa 10.6.2014, 5Co 85/2013 zo dňa 21.8.2014, 14Co 64/2013 zo dňa 28.11.2013, ale Krajský súd v Trnave v rozsudku 24Co 9/2014 zo dňa 27.8.2014 a Krajský súd v Nitre v rozsudku 5Co 243/2013 zo dňa 5.2.2014. Uvedenou problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd SR, ktorý uznesením I. US 402/2013 zo dňa 19.6.2013 sťažnosť odmietol, pretože právne posúdenie odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskom úvere považoval za ústavne konformné.

Podľa § 48 ods. 2 OZ sa v dôsledku odstúpenia od zmluvy zmluvazrušuje od začiatku (ex tunc) a tým zanikajú aj práva a povinnosti zo zmluvy. Iné zmluvné dojednanie by súd musel vyhodnotiť ako neplatné s poukazom na § 54 ods. 1 OZ a § 39 OZ.

Vzhľadom na uvedený právny záver prichádza následne do úvahy aplikácia § 457 OZ, podľa ktorého ak zmluva je neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal.

Pri odstúpení od zmluvy si teda účastníci majú vrátiť len vykonané plnenia podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Žalobca teda môže požadovať len vrátenie súm, ktoré poskytol žalovanému pri nepovolenom prečerpaní peňažných prostriedkov na účte bez akýchkoľvek vedľajších plnení ako sú poplatky či úroky. Nemôže totiž požadovať plnenie zo zmluvy, ktorá sa zrušila od začiatku v dôsledku jeho odstúpenia od zmluvy. Súd preto žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca, ten však bol v konaní neúspešný a preto v zmysle zásady úspechu v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p. súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.